

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 16 października 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État – Francja) – UPM France/Premier ministre, Ministre de l'Action et des Comptes publics

(Sprawa C-270/18) <sup>(1)</sup>

*(Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 2003/96/WE – Opodatkowanie produktów energetycznych i energii elektrycznej – Artykuł 21 ust. 5 akapit trzeci – Zwolnienie drobnych producentów energii elektrycznej, uzależnione od opodatkowania wyprodukowanej energii elektrycznej – Brak, w dozwolonym okresie przejściowym, podatku wewnętrznego od końcowego zużycia energii elektrycznej – Artykuł 14 ust. 1 lit. a) – Obowiązek zwolnienia produktów energetycznych i energii elektrycznej wykorzystywanych do produkcji energii elektrycznej)*

(2019/C 423/11)

Język postępowania: francuski

### Sąd odsyłający

Conseil d'État

### Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: UPM France

Strona przeciwna: Premier ministre, Ministre de l'Action et des Comptes publics

### Sentencja

Artykuł 21 ust. 5 akapit trzeci zdanie drugie dyrektywy Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej należy interpretować w ten sposób, że przewidziane w tym przepisie zwolnienie drobnych producentów energii elektrycznej, pod warunkiem że w drodze odstępstwa od art. 14 ust. 1 lit. a) tej dyrektywy produkty energetyczne wykorzystywane do produkcji tej energii elektrycznej podlegają opodatkowaniu, nie mogło być stosowane przez Republikę Francuską w przyznanym jej okresie przejściowym, zgodnie z art. 18 ust. 10 akapit drugi tej dyrektywy, do dnia 1 stycznia 2009 r., w którym to okresie owo państwo członkowskie nie wprowadziło systemu opodatkowania energii elektrycznej przewidzianego w tej dyrektywie.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 211 z 18.6.2018.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 17 października 2019 r. – Alcogroup SA, Alcodis SA/Komisja Europejska, Orde van Vlaamse Balies, Ordre des barreaux francophones et germanophone, Ordre français des avocats du barreau de Bruxelles

(Sprawa C-403/18 P) <sup>(1)</sup>

*(Odwołanie – Konkurencja – Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki – Rynek etanolu – Rozporządzenie (WE) nr 1/2003 – Artykuł 20 ust. 4 – Decyzja w sprawie kontroli – Przebieg kontroli – Poufność korespondencji między adwokatem a klientem – Odmowa zawieszenia środków dochodzeniowych – Skarga o stwierdzenie nieważności – Dopuszczalność – Decyzja przygotowawcza)*

(2019/C 423/12)

Język postępowania: francuski

### Strony

Wnoszące odwołanie: Alcogroup SA, Alcodis SA (przedstawiciele: P. de Bandt, J. Dewispelaere i J. Probst, avocats)

*Druga strona postępowania:* Komisja Europejska (przedstawiciele: T. Christoforou, V. Bottka, C. Giolito i F. Jimeno Fernández, pełnomocnicy), Orde van Vlaamse Balies (przedstawiciele: F. Wijckmans i S. De Keer, advocaten, oraz S. Engelen, avocat), Ordre des barreaux francophones et germanophone, Ordre français des avocats du barreau de Bruxelles (przedstawiciele: T. Bontinck, A. Guillerme i P. Goffinet, avocats)

### Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Alcogroup SA i Alcodis SA zostają obciążone kosztami postępowania.

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 294 z 20.8.2018.

**Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 17 października 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Baden-Württemberg – Niemcy) – Südzucker AG/Hauptzollamt Karlsruhe**

(Sprawa C-423/18) (<sup>1</sup>)

**(Odesłanie prejudycjalne – Rolnictwo – Wspólna organizacja rynków – Rozporządzenie (WE) nr 9 67/2006 – Artykuł 3 ust. 2 – Cukier – Oplata za nadwyżki – Termin powiadomienia o całkowitej kwocie opłaty do uiszczenia – Maksymalny termin następczej korekty – Zasady proporcjonalności, pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań)**

(2019/C 423/13)

Język postępowania: niemiecki

### Sąd odsyłający

Finanzgericht Baden-Württemberg

### Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Südzucker AG

Strona pozwana: Hauptzollamt Karlsruhe

### Sentencja

- 1) Artykuł 3 ust. 2 zdanie pierwsze rozporządzenia Komisji (WE) nr 967/2006 z dnia 29 czerwca 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do pozakwotowej produkcji cukru należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy właściwy organ państwa członkowskiego wysła danemu producentowi cukru powiadomienie o nadwyżce cukru w terminie określonym w tym przepisie, termin ten ma co do zasady również zastosowanie do sprostowania takiego powiadomienia wynikającego z kontroli przeprowadzonej na podstawie art. 10 rozporządzenia Komisji (WE) nr 952/2006 z dnia 29 czerwca 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do zarządzania rynkiem wewnętrznym cukru oraz systemu kwot, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 707/2008 z dnia 24 lipca 2008 r. Przekroczenie tego terminu może być jednak dopuszczalne, jeżeli właściwy organ krajowy, z wyjątkiem przypadku niedbalstwa z jego strony, nie miał wiedzy o szczegółach produkcji cukru danego przedsiębiorstwa, i że ten brak wiedzy można racjonalnie przypisać wspomnianemu przedsiębiorstwu, ponieważ nie działało ono w dobrej wierze i nie przestrzegало wszystkich istotnych przepisów. Ustalenie, czy taka sytuacja ma miejsce w postępowaniu głównym należy, w świetle ogółu okoliczności tej sprawy, do sądu odsyłającego.